

РЕШЕНИЕ

№ 3570

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 01.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7034** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма] срещу Писмо с изх.№ СФД21-КЦ51-216 на директора на дирекция "Общински приходи" към Столична община.

Жалбоподателят претендира по подробни съображения, че незаконосъобразно общинските органи по приходите са извършили прихващане на платени от него задължения по АУЗД № ДИЛ20-ТД-26-107/2-1/23.09.2020г., издаден от Г. Ц. П. – инспектор отдел ОП И., СО. Излага хронологията на събитията: На 29.12.2020 г. по банков път, в изпълнение на своите задължения извършил доброволно плащане на установените суми, в размера посочен във връчения му акт, за което прилага платежни нареждания. На 14.06.2021 г. при проверка за плащане на данък за автомобил на дружеството се установило, че има изискуеми задължения в размер на 20 206.72 лв., които не съответствали на обстоятелството, че е заплатил задълженията по посочения акт, като на 16.06.2021 г. бил уведомен по телефона от служител в ОП И., че с направеното от него плащане по Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДИЛ20-ТД26-107/2-1/23.09.2020г. са погасени задължения на [фирма] за напълно различен период от установения с акта, а именно - 2012 г., 2013 г. и 2014 г. Така предприетите действия от служителите на ОП - И. счел за незаконосъобразни, на 16.06.2021 г. по електронен път през електронния портал на Столична община изпратил жалба, до заместник-кмет по направление „Финанси и здравеопазване" към СО, постъпила в общината с рег. № СОА21-КЦ01-31332/16.06.2021 г. На 18.06.2021 г. чрез електронния портал получил

отговор с изх. № СФД21-КЦ51-216, подписан от директора на дирекция „Общински приходи“. Според него действията на служителите са били законосъобразни, позовавайки се на чл. 169, ал. 3а ДОПК. Именно това писмо е предмет на настоящото производство, като жалбоподателят сочи, че за него не е налице друг ред за защита, по който да оспори извършеното от административните органи погасяване на публични задължения по ред, различен от посочения от него.

Ответникът не изпраща представител, не изразява становище, .

От фактическа страна съдът установи следното:

Изложената в жалбата хронология на събитията не се оспорва от ответника. Същият с административната преписка изпраща процесното писмо, жалбата, последвала АУЗД рег.№ № ДИЛ20-ТД-26-107/2-1/23.09.2020г. и доказателствата послужили за издаването му. Не се представят доказателства за това за погасяване на кои задължения са отнесени платените от жалбоподателя суми и няма конкретни данни за извършеното прихващане. Същото обаче не се оспорва от ответника да е осъществено от органи на ОП И., както и не се оспорва изложеното по фактите от жалбоподателя в жалбата.

След издаване на АУЗД (л.30 по делото) и извършените плащания по него съгласно приложени вносни бележки (№34 и 35 по делото), жалбоподателят подава жалба до заместник кмета на СО, в която оспорва предприети от служителите на ОП И. действия за погасяване на задължения на дружеството за 2012г., 2013г. и 2014г. с изплатените от него суми по АУЗД.

Тази жалба е разгледана не от адресата ѝ, а от директор на дирекция „Общински приходи“ СО. С обжалваното писмо с изх. № СФД21-КЦ51- 216 на директора на дирекция „Общински приходи“ – И. се е „произнесъл“ в отговор на жалбата, като уведомява жалбоподателя, че съгласно чл.120 от ЗЗД давността не се прилага служебно, искането за прилагане последиците на изтеклата погасителна давност следва да е в писмена форма. В конкретния случай не било подадено искане за погасяване на публични общински вземания, погасени по давност на основание чл.173 във връзка с чл.171 от ДОПК и служителите правилно били предприели действия на основание чл.169, ал.3 за погасяване на задълженията по реда на тяхното възникване. Последвала е жалбата до съда срещу горепосоченото писмо.

От правна страна съдът намери следното:

Доколкото се оспорва акт, който е постановен по повод обжалването на действия на общински органи за прихващане на задължения на жалбоподателя, в който не е посочено пред кого и в какъв срок подлежи на обжалване, жалбата е подадена в срок, за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорване, тъй като писмото касае спорни въпроси относно погасяване на задълженията му, съдът я намира за допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но по различни съображения от изложените в жалбата и то процесуални.

В случая се оспорват действия на общинските органи по приходите във връзка с погасяване на задълженията на жалбоподателя след плащане и се сочи извършено принудително прихващане с по стари задължения на жалбоподателя със заплатени от него задължения по АУЗД, като оспорването е направено първо пред административния орган, т.е. по административен ред, пред зам.кмета на СО.

Оспорването прихващане е след плащане на ДНИ и ТБО, които представляват публични общински вземания, както изрично е регламентирано в чл. 162, ал.2, т.1 и

т.3 от ДОПК. Съгласно чл. 4 и чл. 9б, ал.2 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал.1-5 от ЗМДТ, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Съгласно чл. 4, ал.1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчните задължения - на публични изпълнители. Ал.5 определя кмета на общината за решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

В чл. 170, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК изрично е предвидено, че извън случаите на чл. 128-130 от ДОПК, до образуване на производството по принудително изпълнение на публично вземане, компетентният за установяването на публичното вземане орган е компетентен да извърши и прихващане с изискуемо вземане на длъжника за надвнесени или подлежащи на възстановяване суми от публични вземания. Прихващането, според посочената разпоредба, може да бъде поискано и от длъжника, а отказът за прихващане се обжалва по реда на АПК.

По аргумент от горните разпоредби извършено прихващане от общинските органи подлежи на оспорване по реда на ДОПК, доколкото е част от реда за събиране на местни данъци и такси. Съгласно чл.129, ал.7 от ДОПК актовете за прихващане могат да се обжалват по реда за обжалване на РА, т.е. за административното обжалване на акт за прихващане на общински приходни органи решаващ орган следва да е кмета на общината.

Също така по аргумент и от чл.170, ал.2 от ДОПК след като отказът за прихващане може да се обжалва пред органите по чл.166, ал.3 от АПК, то и в този случай компетентен по обжалването е кметът на общината.

В разглеждания случай, неправилно жалбата на [фирма] срещу действията на органите на ОП И. е била изпратена не на компетентния орган кмета на СО, а на директора на дирекция „Общински приходи“, който няма правомощия на решаващ орган по отношение публични общински вземания.

Следва да се има предвид, че по преписката не е представен какъвто и да било акт, който да обективира спорното прихващане, което е необходимо да се изясни при разглеждане на жалбата по административен ред. Единствено твърденията на жалбоподателя и изложеното в писмото, навеждат за наличие на така извършено прихващане, без да става ясно кои точно задължения са погасявани и кои не по плащанията на жалбоподателя по АУЗД. Кметът на общината като решаващ орган по жалбата е този, който следва да изясни на административна фаза приложеното от общинските приходни органи прихващане и основанията за него, спазен ли е редът за това.

Като се е произнесъл при липса на компетентност ответникът е постановил нищожен акт, който следва да бъде прогласен за такъв. Нищожният административен акт не поражда правни последици, а създава само правна привидност в адресатите си за настъпването им, поради което съдът следи и служебно за нея / чл.168, ал.2 от АПК/ и следва да я прогласи.

Съдът на основание чл.173, ал.2, пр.1 от АПК следва да изпрати преписката за

произнасяне на компетентния административен орган по оспорването на извършеното прихващане - кмета на СО.

Разноски са претендирани и доказани от жалбоподателя в размер на заплатена държавна такса и адвокатски хонорар от 1500 лв. по приложен договор за правна защита и съдействие. Предвид липсата на възражение за прекомерност съдът ги присъжда в претендирания размер.

Воден от горното и на основание чл.168, ал.2, чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, 6 състав,

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Писмо с изх.№ СФД21-КЦ51-216 на директора на дирекция "Общински приходи" пир Столична община.

ИЗПРАЩА на Кмета на Столична община жалбата на [фирма] срещу действия на органи от ОП И. при СО, вх.№ СОА21-КЦ01-31332/16.06.2021г. за произнасяне съобразно задължителните указания, дадени в решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] разноските по делото в размер на 1550 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: